

[Industriministeren]

kan nævnes statslige autorisationsordninger samt virksomhed inden for sundhedssektoren, hvor refusion via sygesikringen er betinget af et bestemt eksamensbevis.

Den uddannelsesmæssige afgrænsning af direktivets anvendelsesområde er foretaget af undervisningsministeren på grundlag af en traditionel inddeling af de videregående uddannelser suppleret med en vis hensyntagen til de andre medlemslandes afgrænsning.

Såfremt der er væsentlige forskelle i de uddannelseskra­v, som værtslandet stiller, i forhold til de kvalifikationer, som ansøgeren har, kan værtslandet stille supplerende krav enten om dokumentation for erfaring eller om prøvetid eller egnethedsprøve.

Direktivet forudsætter, at der enten findes eller etableres nationale kompetente myndigheder, som behandler ansøgninger om adgang til erhvervsudøvelse. Tilsvarende procedurer forventes indeholdt i de fremtidige ordninger. Ifølge lovforslaget skal spørgsmålet, om betingelserne er til stede for, at en ansøger kan optage eller udøve et lovreguleret erhverv i Danmark, påses af den (kompetente) myndighed, som allerede i dag administrerer det pågældende lovregulerede erhverv.

Af hensyn til en ensartet gennemførelse af direktivet i forhold til de berørte erhverv har Kommissionen nedsat en koordinationsgruppe, som skal behandle problemer i forbindelse med administrationen af direktivet. Erhvervs- og Selskabsstyrelsen varetager ifølge forslaget disse funktioner, ligesom styrelsen er koordinator i forhold til de kompetente myndigheder.

Samtidig bemyndiges styrelsen til at fastsætte nærmere regler med henblik på opfyldelse af de omhandlede direktiver og aftaler. Styrelsen foreslås herunder bemyndiget til at kunne fastsætte regler om ansøgningsgebyrer.

I det omfang der er behov for egnethedsprøve eller supplerende undervisning i øvrigt, giver forslaget de forskellige myndigheder, der skal forestå gennemførelse af egnethedsprøve eller supplerende undervisning, adgang til at fastsætte og opkræve gebyrer i forbindelse hermed.

For danske statsborgere betyder gennemførelsen af de generelle ordninger om gensidig anerkendelse af eksamensbeviser, at der skabes lettere adgang til at udøve et erhverv i et andet EF-land eller i et af de nordiske lande. Antallet

af udenlandske ansøgere, som ønsker adgang til erhvervsudøvelse her i landet på grundlag af lovforslaget, forventes ikke at give anledning til problemer.

Jeg vil understrege, at gennemførelsen af de kommende forslag, på samme måde som det har været tilfældet med det vedtagne direktiv, sker i nær kontakt med de berørte myndigheder og organisationer, herunder DA, LO, FTF og AC.

Idet jeg i øvrigt henviser til lovforslagets bemærkninger, skal jeg anbefale forslaget til Folketingets velvillige behandling.

Industriministeren (Anne Birgitte Lundholt):

Hermed har jeg den ære for det høje Folketing at fremsætte:

Forslag til lov om erstatning for skader forårsaget af stormflod.

(Lovforslag nr. L 58).

Lovforslaget har til formål at indføre en erstatningsordning for skader forårsaget af stormflod, finansieret ved en afgift på 10 kr. pr. police for forsikringer mod brand på fast ejendom og løsøre.

Forslaget er en uændret genfremsættelse af L 36, der blev fremsat den 10. oktober 1990, bortset fra en præcisering af de skattemæssige forhold i de almindelige bemærkninger til lovforslaget samt en udskydelse af ikrafttrædelsestidspunktet for afgiftens opkrævning fra 1. april 1991 til 1. juli 1991.

Lovforslaget indebærer, at der nedsættes et uafhængigt stormflodsråd, der forestår lovens administration og efter udtalelse fra Kystinspektoratet afgør, om der har været stormflod i et område på et givet tidspunkt. Stormflodsrådet får i øvrigt bistand fra Assurandør-Societetets sekretariat, der bliver sekretariat for rådet, og forsikringsselskaberne, ligesom rådet efter behov kan anvende anden bistand.

I henhold til lovforslaget vil der blive ydet erstatning for umiddelbart indtrådte skader forårsaget af stormflod på bygninger og løsøre her i landet, når skadens genstand er omfattet af en forsikring mod brand, hvoraf der er betalt afgift til ordningens finansiering.

Der ydes dog ikke erstatning for en række skader, der er nærmere defineret i lovforslagets § 2, stk. 2.

For at motivere til forsvarlig adfærd er der indbygget en selvrisko i ordningen. Selvrisko-

[Industriministeren]

en er højest for erhvervsbygninger og -løsøre, hvor der normalt er tale om langt større værdier, og for fritidshuse, idet der er et langt friere lokaliseringsvalg for fritidshuse end for helårsboliger.

Lovforslaget giver endvidere adgang til, at Stormflodsrådet ud over selvriskoen kan ned-sætte erstatningen eller lade den helt bortfalde i en række tilfælde af uforsvarlig adfærd.

Jeg kan i den forbindelse oplyse, at jeg er indstillet på at anmode Stormflodsrådet om hurtigst muligt at træffe en foreløbig afgørelse om, hvilke ejendomme der kan blive omfattet af § 5, nr. 1 (særlig truet beliggenhed), og give meddelelse herom til ejerne. Jeg finder, at Stormflodsrådet i sin foreløbige vurdering kan basere sig på en gennemgang af de erstatnings-sager, der har været i forbindelse med stormflo-derne i 1980'erne. Yderligere erfaringer i fremtiden kan medføre, at flere ejendomme bliver omfattet af § 5, nr. 1, men først efter herom given meddelelse fra Stormflodsrådet.

På grund af usikkerhedsmomenterne i forbindelse med fremtidige stormfloders hyppig-hed, udbredelse og styrke og for at sikre en rimelig tidsmæssig fordeling af afgiftsbetalingen foreslås det, at staten garanterer for ordningens forpligtelser.

Såfremt statsgarantien bliver effektiv, skal statens udlæg tilbagebetales tillige med en forrentning svarende til den officielle diskonto. Tilbagebetalingen foreslås finansieret ved en midlertidig forhøjelse af afgiften på 10 kr. årligt. Herved begrænses statens udlæg, idet den ordinære afgift også i tilbagebetalingsperioden vil indgå i stormflodspuljen til fremtidige udbe-talinger af skadeserstatninger og administra-tionsudgifter.

Med disse bemærkninger, og idet jeg i øvrigt henviser til bemærkningerne til lovforslaget, skal jeg hermed anbefale lovforslaget til Folke-tingets hurtige og velvillige behandling.

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Jeg skal herved tillade mig for det høje Ting at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af ligningsloven og personskatteloven. (Beskatning af sociale ydelser efter bistandsloven).

(Lovforslag nr. L 59).

Forslaget indeholder en præcisering af be- stemmelsen i ligningslovens § 7 j om beskatning

af sociale ydelser efter bistandsloven som følge af gennemførelsen af lov nr. 256 af 25. april 1990 om ændring af lov om social bistand. (Indførelse af plejevederlag m.v. ved pasning af døende) og lov nr. 425 af 13. juni 1990 om ændring af lov om social bistand. (Indførelse af ungdomsydelse). I forlængelse heraf foreslås – ligeledes som følge af ændringerne i bistandsloven – en præcisering af bestemmelsen i per-sonskattelovens § 11 om forholdsmæssig re- duktion af personfradraget ved modtagelse af hjælp efter bistandsloven.

Det foreliggende forslag tilsigter ingen reali- tetsændringer i de gældende regler for beskat-ningen af de omhandlede ydelser og betegner derfor alene en tydeliggørelse af bestemmelser- ne.

Forslaget giver ikke anledning til noget pro- venutab og har ingen administrative conse- kvenser.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til Folketingets velvillige behan- ling.

Indenrigsministeren (Thor Pedersen):

Jeg skal herved tillade mig for Folketinget at fremsætte:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunal udligning og generelle tilskud til kommuner og amtskommuner. (Budgetgaranti).

(Lovforslag nr. L 60).

Lovforslaget er i hovedsagen en genfremsæt- telse af lovforslag nr. L 62, der i folketingsårets 1. samling fremsattes den 7. november 1990. Lovforslaget var til 1. behandling i Folketinget den 15. november.

Lovforslaget skal ses i sammenhæng med det af socialministeren samtidig fremsatte forslag til lov om ændring af den sociale styrelseslov og lov om social pension m.v. (Omlægninger af regler om tilkendelse af førtidspension, refu- sionssatser og ankestrukturen m.v.), der ligele- des i hovedsagen er en genfremsættelse af lov- forslag nr. L 64, der i folketingsårets 1. samling fremsattes den 7. november 1990.

Som følge af den tidsmæssige forskydning i forbindelse med afholdelsen af folketingsvalg er lovforslagenes ikrafttrædelsesbestemmelser ændret ved genfremsættelsen.

De to lovforslag indeholder tilsammen for- slag om gennemførelse af den aftale om refu- sionsomlægning og budgetgaranti, som rege-